נט: קדשי קדשים פרק שישי זבחים

מסורת הש"ס

עין משפט נר מצוה

ם א מי' פ"ג מהלכות בית הבחירה הלכה ה:

תורה אור השלם

1. וְהָלַךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעָנָה לִזְבֹּחַ שָׁם כִּי הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֹלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא: מ"א ג, ד
2. וַיְחַזֵּק שְׁלֹמֹה אֶת זֹבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בָּקָר עֶשְׂרִים תֹּשְׁעִים אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וַיַּחֲנְכוּ אֵת בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ב"ה ח, סג
3. וְעָשִׂיתָ אֶת הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשֶּׁת אַמּוֹת אָרְכּוֹ וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ: שמות כז, א
4. וְהָאֲרָאִיאֵל וְהָאֲרִיאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַרְךְ בְּשִׁתַּיִם עֶשְׂרֵה רִבּוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶ: יחזקאל מג, טז
5. אֹפֶה אַרְכּוֹ וְאֹפֶה רָחְבּוֹ רִבּוּעַ יִהְיֶה וְאַחֲרֵיהֶם קוֹקוֹ מִמְּנוּ קַרְנֹתָיו: שמות כז, ב
6. אֹרֶךְ הַחֵיצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וַאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת: שמות כז, יח
7. וְאֵת קְלֵעֵי הֶחָצֵר וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מֵיתָרֵיהֶם וְאֵת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם בַּמִּדְבָּר: ד, כו
8. קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל הַכָּתֵף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: שמות לח, יד

מוסף רש"י

זה גדול מזה. זה של מנים גדול מכל משכן, שמזבח משכ מקום מכרכמה למה על למה חסו הים מקום משכרכמה כ"ד על כ"ד, כדי של שלמה ממש מאתים שנים ושם כשל משה, שם כן מהו קידש המלך את תוך החצר, שקדש בו מזבח של מנים מהוכר בכלפים (מ"א ח סד) אף מדבה ר' אמות. ובמקו ר' מחות יחיכון לעוכבי בקלעים ולמעלה, ומה לפי מקיים הקומה ממש בקלעים משפת מזבח ולמעלה, שכיו הקלעים ע"א אמות (שבת צב.):

שיטה מקובצת

רש"י ד"ה אף כאן בחדר וכו' על ה' באכמעיתו לכל רוח בר (עד סה:). ים משכשים לף כלן מחדר ס' מאמעיתו לכל רוח, פי' ממנו שכיו ס' על ס' אמן מאה (על מאה) (ממהן) ושל שלמה היה עשרים על עשרים שכן מ' אמה, ממנו שלא היה כ' רפפים יתה, ולכן שהיכר לקדש תוך החצר. ע"כ מלמלי בפסר יפן (ע"פ ר"ל הגה"ה) קרא"ת הלא כתוב נאמר בני ואח"כ בר. לשון מהרש"ם ז"ל שלא היה מקום המערבה ללא למה שכתב הרב הגאון ר"מ דסיה גדול יותר מלמחרינן לקמן ג' מזבחות היו שם ע"ג ונכנעין ד"ל ס"ר: ד"ה מה משכן בר'. ת"ר מה משכן בתוך בתוך ר"א היקבא הקבא גזירה שוה דרשינן למה לי. תיפוק ליה מהקישא דכתיב. ד"ל דאי לאו ג"ש לא היה מקישא דכתיב הכי הקישא לפחות משכחינן מקום מזבח בהדיא ע"כ הך הקישא לאו למיתה למיתה אלא למיתה בה